

Bericht voor Klal

Het is alweer twee weken na 7 oktober, toen we Simchat Torah vierden en Hamas inwoners van dorpen en jongeren op een muziektfestival gruwelijk vermoordden. We zijn wanhopig om wat er in Israel is gebeurd, het houdt ons 24/7 gevangen, maar we kijken ook met veel verdriet naar wat er nu plaats vindt met de inwoners van Gaza. Het bepaalt op dit moment een groot deel van ons leven. Met alle waarheden en onwaarheden. Die zegt dit en die zegt dat. En helaas niet altijd objectief. Scholen en gebouwen hebben extra bewaking. Een Joodse onderwijzeres in Londen heeft het advies gekregen om elke dag een andere route naar school te nemen.

Ik zou daarom nu we richting shabbath gaan samen het gebed van Martha Hurwitz willen bidden

G'd van onze moeders en vaders

Hoort u uw kinderen huilen?

Denk aan het verbond dat u met onze voorouders hebt gesloten

Laat ons niet alleen met de krachten van het kwaad

Hoor ons, herinner ons

De zielen van de martelaren schreeuwen om rechtvaardigheid

Dat we zullen doorgaan met kracht en rechtvaardigheid

Help ons het kwaad te verbranden zonder geraakt te worden door de verleidelijke kracht

We lopen samen door een duistere vallei

Vechtend voor een goede wereld

Een wereld waarin kinderen van Sarah en Hagar samen vrede zullen vinden

Onze parasha deze week is het bekende verhaal van Noach en de toren van Babel, Noach die een ark bouwde maar niet een keer aan de Eeuwige vroeg om de andere mensen te redden. Dat deed Abraham wel toen aangekondigd werd dat Sodom en Gomorra vernietigd zouden worden. En dan de toren van Babel, die volgens de beschrijving overeenkomt met de torens of ziggoerat die de in Mesopotamiers bouwden. Mensen die op een plaats wilden blijven en hun plaats Babel bouwden, de naam die we nu nog steeds gebruiken voor verwarring, een Babylonische spraakverwarring

Nelli